

2. LASKA (7) *sb f*

Oba a jasne.

sg N łaska (6). ◇ A łaskę (1).

Sł stp brak, Cn s.v. łasica, Linde XVII – XVIII w.

zool. Mustela nivalis L., łasica łaska; ssak drapieżny z rodziny łasicowatych (Mustelidae), o ubarwieniu letnim z wierzchu ciała brązowym, od spodu białym, zimą bieleje całkowicie; pożyteczny i rzadki w Polsce; mustel(l)a Mącz, Calep, Cn (7) : Owa też gdy się [jeź] obracał/ Lalkę łwemi ościámi pchał BierEz P3v, O; Mustella, vel mustela, Lásicá łaská. Mącz 238d; A gdyż Gwido łpał ná ie⁶⁰ łonie widział Tyrus wíta iego otworzone y wyźrzał áno znich lálká biała wybiezáłá y wbiezáłá ná gorę blifko ich. HistRzym 78v, 78v [2 r.]; Calep 683a.

Cf ŁASICA

LW